

ПОСЛАННЯ УЧАСНИКІВ ВСЕСВІТНЬОГО ФОРУМУ МОЛОДІ МОЛОДІ СВІТУ

ЮНАКИ і дівчата! Друзі!

Ми, представники молодіжних організацій з усіх кутків земної кулі, зібрані на Всесвітній форум у Москві. Нас привело на цю зустріч почуття відповідальності за долю молодого покоління середини ХХ століття. Не приховуючи наших політичних поглядів у чесній і відкритій дискусії в усіх питаннях, ми прийшли до твердого переконання, що, незважаючи на відмінності в точках зору, проблеми, обговорені на форумі, мають першорядну вагу для кожного з нас і для їх розв'язання ми можемо знайти спільний шлях.

Ми прагнемо до забезпечення міцного миру на землі. Для цього треба добути незалежності для всіх народів, знищити колоніалізм, забезпечити мирне співіснування між країнами з різними соціальними системами, добитися загального і контрольованого роззброєння.

Ніколи ще людство за всю історію свого існування не знало спокою від воєн. Тільки в нашому столітті людство було втягнуте імперіалізмом у страхотливі війни, які коштували життя десяткам мільйонів людей. І сьогодні вогонь війни, запалений колонізаторами і підтримуваний їх спільниками та покровителями, палає в Алжирі, Анголі, Конго, Тунісі та інших частинах нашої планети, загрожуючи перерости в світову пожежу атомної війни. Нерозв'язана проблема Німеччини і Західного Берліна таїть величезну небезпеку для справи миру в усьому світі.

Ми не маємо права чекати, коли вибухне світова війна. Ми повинні бути пильними. Наш розум, наша совість вимагають від нас дій, об'єднання наших зусиль, щоб нездоланною стіною стати на шляху тих, хто готує всесвітнє кровопролиття.

Ми не тільки усвідомлюємо всю необхідність боротьби за мир, але ми знаємо, що у народів і молодого покоління є всі можливості й сили, щоб запобігти світовій війні, виключити її з життя суспільства. Ми повинні зробити все можливе, щоб забезпечити мир на землі.

Мирне співіснування повинно і може стати єдиною формою відносин між країнами з різним соціально-економічним ладом.

Встановлення відносин мирного співіснування між державами з різними соціальними системами на основі права народів на самовизначення, ліквідації колоніалізму в усіх його формах і проявах, припинення всякого імперіалістичного втручання у внутрішні справи інших країн, загальне, повне і контрольоване роззброєння є основними умовами для міцного миру в усьому світі.

Боротьба за мир, за роззброєння, за мирне співіснування між країнами з

різними соціальними системами тісно і безпосередньо зв'язана з визвольною боротьбою народів проти колоніалізму і всіх форм імперіалістичного гноблення, з дедалі активнішими виступами народних мас багатьох країн проти фашизму і мілітаризму, проти колоніальної політики, за демократію і прогрес. Все це є боротьбою проти імперіалізму, за мир в усьому світі.

Наша совість, наше почуття киплять гнівом і ненавистю проти расизму і дискримінації — найогиднішого прояву колоніалізму.

Всім людям, незалежно від кольору шкіри, способу життя, економічного і культурного рівня розвитку, властиве природне право на вільне і незалежне існування. Ми рішуче засуджуємо всяку спробу збройного придушення прагнень народів до свободи і самостійного розвитку. Ми засуджуємо агресивне втручання імперіалізму у внутрішні справи країн, створення воєнних баз і окупацію територій у воєнних цілях проти волі цих країн, як це має місце на Кубі, в Лаосі, Тунісі, Західному Ірані, проти народного Китаю і в Південній Кореї. Ми засуджуємо ці акти агресії, які створюють небезпеку для миру в усьому світі і посягають на законне право народів на самовизначення. Принцип невтручання і поважання національного суверенітету всіх народів, їх право самим вирішувати свою долю схвалює вся молодь земної кулі.

Треба раз і назавжди понікчити з колоніалізмом та всіма іншими формами гноблення народів.

Ми рішуче виступаємо проти того, щоб під виглядом подання «допомоги» нав'язувався гніт колоніалізму. Багато народів ще зазнають гноблення іноземних монополій, які грабують їх національні багатства, нав'язують економічну залежність і тримають їх в стані

ПРОЕКТ нового Статуту КПРС

5 серпня газета «Правда» та інші центральні, а також республіканські, крайові й обласні партійні газети опублікували проект Статуту Комуністичної партії Радянського Союзу.

У повідомленні Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу в зв'язку з опублікуванням проекту Статуту говориться, що цей проект схвалений червневим Пленумом ЦК КПРС. Відповідно до рішення Пленуму проект Статуту КПРС публікується для загального ознайомлення й обговорення всіма членами і кандидатами в члени КПРС. Підсумки обговорення буде враховано при остаточному розгляді проекту Статуту.

Новий Статут партії вноситься на розгляд і затвердження ХХІІ з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Рік видання V
№ 93 (444).

Неділя, 6 серпня 1961 р.

Ціна 2 коп.

відсталості. Ці монополії насаджують і підтримують антидемократичні антинаціональні уряди.

Ми вітаємо народи і молодь Африки, Азії та Латинської Америки, які у наполегливій і важкій боротьбі добилися свободи і національної незалежності і впевнено йдуть по шляху будівництва нового життя.

Гонка озброєнь посилює міжнародну напруженість і являє загрозу мирові в усьому світі. Ось чому ми, молодь світу, вимагаємо загального, повного і контрольованого роззброєння. Ми вимагаємо ліквідувати всі воєнні бази на чужих територіях.

Ми вважаємо себе відповідальними за те, щоб молодь землі виховувалась в дусі гуманізму, в дусі ненависті до фашизму і расизму, в дусі відданості демократії і прогресові.

Необхідно, щоб ООН забезпечила мирне співіснування, здійснення рішень про ліквідацію колоніалізму, про загальне, повне і контрольоване роззброєння. Структура і діяльність ООН повинні відображати великі зміни, які відбулись і відбуваються в усьому світі.

Ми нагадуємо, що сучасна культура і науковий прогрес примусили нове покоління в більшій мірі усвідомити свої невід'ємні права. В багатьох країнах право на демократичні свободи, на працю і людські умови праці, на рівну оплату за рівну працю без дискримінації за расовою, віковою і статтевою ознакою, право на володіння землею тим, хто її обробляє, право на одержання безплатної і демократичної освіти, на оплачувану відпустку, на житло, гідне людині, на охорону здоров'я, на можливість для дозвілля і занять спортом являють собою те, що розв'язані проблеми. Розв'язати ці проблеми — наша спільна справа, справа всього молодого покоління, всіх народів землі. Це зайвий довід на користь солідарності,

об'єднання наших сил для боротьби за свої права.

Ми вимагаємо: хай скрізь буде забезпечено права молоді!

Настав час, коли юність землі повинна об'єднати свої зусилля. Через недовір'я, нерозуміння, а часом і ворожнечу, які ще поділяють, на жаль, наші країни, повинні лягти мости дружби.

Навіть в період найбільшої міжнародної напруженості молодь різних країн знаходила спільну мову і шляхи для взаємних дій. Конгреси, асамблеї, конференції, фестивалі, зустрічі, дискусії, семінари, що проходять в національному, регіональному і міжнародному плаванні, обмін делегаціями, туристами, культурними групами, спортсменами, студентами, виставками, літературою, кінофільмами і, нарешті, наш Всесвітній форум — такі різні форми цього співробітництва, яке допомагає подолати перекосяди у відносинах між різними країнами і різними організаціями.

Сповнені рішучості і надій, ми звертаємось до тебе, молодь світу, з закликном зміцнювати єдність своїх рядів, всемірно розвивати міжнародне співробітництво.

Наш мир, наше майбутнє не повинні затьмарювати війни, колоніалізм та імперіалізм, нерівність, голод, хвороби, неписьменність і злидні. Ми не стоимось у нашій боротьбі, і ми переможемо. Ми пишаємось своїм обов'язком і виконаємо його до кінця.

Дорогі друзі! Мобілізуємо свої сили, щоб скрізь розповсюдити це послання!

Збирайте підписи під цим зверненням, передавайте свої вимоги і думки урядам і парламентам, організуйте у ваших країнах, на континентах зустрічі молоді для обговорення своїх проблем.

Молоді! Приєднуй свій голос до наших голосів!

Голос юності кличе до прогресу і єднання

ВІДСТАНЬ — НЕ ПЕРЕШКОДА ДЛЯ ДРУЗІВ

МОСКВА, 3 серпня. (ТАРС). До побачення, друзі, до побачення! Залишилось потиснути один одному руки, сказати останні слова привіту.

Колоний зал Будинку спілок сьогодні мальовничий і святковий. Гейлон і Канада, Малі і Болгарія, СРСР і Берг Слонової Кістки — яке багатство барв, національних костюмів, екзотичних головних уборів!

Дівчата і хлопці з різних країн — кучеряві негри, біляві скандинави, смугляві індонезійці, китайці, корейці та інші фотографуються на пам'ять, беруть автограф. Ось біля широких сходів стоїть дівчина з далекої країни. Вона зупиняє багатьох делегатів, звертаючись до них з однією лише проською: «Адресу. Залиште свою адресу». О, їм буде про що написати. Форум був для них тільки початком дружби. Життєво важливі проблеми хвилюють юність усіх країн. Їх об'єд-

нує в одну велику армію прагнення до миру, солідарності, щастя.

Заключне пленарне засідання Всесвітнього форуму молоді відкриває голова Комітету молодіжних організацій СРСР Петро Решетов. Він повідомляє, що на адресу форуму надійшли нові привітання і поздоровлення від громадських і державних діячів, а також від молодіжних організацій.

Представники польської, цейлонської і болгарської делегацій зачитують привітання від голови Державної ради Польської Народної Республіки Александра Завадського, прем'єр-міністра Цейлону пані Бандаранайке і голови Ради Міністрів Народної Республіки Болгарії Антона Югова. Привітання надійшло від президента Республіки Гана д-ра Кваме Нкрума. Юнаки і дівчата виявляють свою вдячність цим державним діячам палкими оплесками.

Потім Петро Решетов, підбиваючи підсумки форуму, каже, що в результаті дев'ятиденних дискусій, регіональних зустрічей і зустрічей між делегаціями виявилось одностайне прагнення присутніх до забезпечення миру на землі, ліквідації ганебної системи ко-

лоніалізму, національного визволення народів, розв'язання тих соціальних проблем, які хвилюють наше покоління.

Дискусії і суперечки в комісіях дали добру можливість учасникам форуму зіставити свої точки зору, обмінятися думками в різних питаннях. На форумі працювали 14 комісій і підкомісій. В них на основі демократичного принципу, цілковитої одностайності, на основі взаємної поваги, довір'я і принципу співробітництва приймалися різного роду комюніке, заяви, послання і резолюції, які потім буде доведено від імені комісій до молоді земної кулі.

Документи, прийняті в комісіях, свідчать про почуття великої відповідальності молодого покоління

(Закінчення на 2-й стор.)

ВСЕСВІТНІЙ ФОРУМ МОЛОДІ В МОСКВІ. Група учасників Всесвітнього форуму молоді відвідала перший Державний підшипниковий завод.

На знімку: на тернито-заводу. Фото В. Мастоюкова. Фотографія ТАРС.

ВІДСТАНЬ — НЕ ПЕРЕШКОДА ДЛІЯ ДРУЗІВ

(Закінчення).

за долю миру і людства, про гарячу зацікавленість у тому, щоб мир було збережено і зміцнено.

Після консультації з організаціями, після дискусій у спеціально створеній комісії було підготовлено загальний документ Всесвітнього форуму молоді, в якому відображено дух форуму, дух дискусії, дух часу.

З величезною увагою присутні слухають проект послання учасників Всесвітнього форуму молодим людям земної кулі. Після закінчення читання документа всі встають і бурхливо аплодують. Послання 332 студентських, професійних, спортивних, політичних, релігійних та інших молодіжних організацій 111 країн овацією, вигуками «Мир — дружба!» одноставно схвалюють послання.

На просьбу алжирської делегації приймається телеграма уряду Франції, в якій молодь висловлює калі, що припинились переговори в Євіані в алжирському питанні, і просять відновити їх.

Петро Решетов знову звертається до присутніх. Він каже, що кожний учасник форуму зробив усе, щоб добитися на цій першій історичній зустрічі взаєморозуміння, щоб встановилося взаємне довіря, щоб кожна молода людина керувалася принципами миру, дружби, взаєморозуміння, принципами, які було покладено в основу дискусії.

— Хай ніколи в світі більше не буде несправедливості, воєн, щоб кожна молода людина нашої планети могла почувати себе вільною, щасливою, спокійною за своє майбутнє! — каже під оплески Петро Решетов.

Голова Комітету молодіжних організацій СРСР проголосив здорові на честь дружби та взаєморозуміння молоді всіх країн і континентів, дружби і єдності молодого покоління, миру в усьому світі.

Всесвітній форум молоді оголошується закритим. До нових зустрічей, дорогі друзі! і шановні гості!

Молодь в єдиному пориві встає. Під склепінням залу грімить овація. Юнаки і дівчата беруться за руки, піднімаючи й опускаючи їх,

скандують «Мир — дружба!», «Мир — дружба!», «Форум!», «Форум!». В залі махають хустками, національними головними уборами. Хтось заспіває Гімн демократичної молоді. І ось уже величезний хор дружно співає лісию, яка стала близькою, рідною мільйонам молодих людей земної кулі. Співають своїми мовами, з піднесенням, з радісним почуттям, впевненістю, що справа миру переможе.

І знову грім оплесків, знову вигук «Мир — дружба!», «Мир — дружба!».

Ці слова і на устах москвичів. Тісним кільцем обступили вони під'їзди Будинку спілок, прощаються з гостями. Послання молоді всієї планети дякують господарям міста за повітність і гостинність. Завтра поїзди і літаки повезуть гостей додому. По дорозі на батьківщину вони побувають у молоді Ленінграда, Києва, Ташкента й інших міст країни.

До нової зустрічі, друзі!

Щасливої дороги тобі, юністє світу!

(ТАРС).

Регіональна зустріч учасників форуму з Нідерландів і Індонезії. В результаті дружньої бесіди була підписана спільна заява. На злімку: під час бесіди. Зліва направо — І. Л. ТОБІНГ, Руд ван РАВЕН, де ЛЕЕУВЕ, Амінуддін АЗІЗ, АЛІТ, СУКЪЯР, Авар НАСУТІОН, ДАРІЛАХ, Андре де ЛЕЕУВЕ, Амінуддін АЗІЗ, АЛІТ. Фото М. РЕДЬКІНА. Фотохроніка ТАРС.

КОМУНІЗМ — ЦЕ МОЛОДИСТЬ

БУДУВАТИ ЙОГО

Молодь Олександрії — ХХІІ з'їзду партії

БРОЖЕН день наближає нас до знаменної події в житті країни — ХХІІ з'їзду КПРС. І з кожним днем росте напруження в трудовому змаганні молодих олександрійців.

«Річний план — до дня відкриття з'їзду» — під таким девізом трудяться десятки молодіжних колективів міста. І один з них — бригада електрослюсарів С. Веремєєва з електромеханічного заводу, якій нещодавно присвоєно звання комуністичної. Всі члени бригади вирішили оволодіти суміжними спеціальностями. Вже по кілька спеціальностей мають комсомольці Анатолій Пазич, Ніна Чугунова, Володимир Скляр та інші члени бригади.

Гідну зустріч з'їзду готує і бригада ізолювальників, яку очолює Валентина Котелькіна. Вона виконує по півтори місячних норми, прагнучи здійснити своє передз'їздівське зобов'язання — дати понад план 10 комплектів секцій для електродвигунів.

Змагання охоплені і цехи Олександрійського авторемонтного заводу. В цеху відновлення і виготовлення

деталей комсомольці вирішили посилити боротьбу за економію з тим, щоб 17 жовтня працювати на заощаджених матеріалах. За рахунок економії запасних частин складальний цех понад план випустить 3 автомобілі.

Серед гірників Олександрії хорошу славу здобула комуністична бригада Василя Мазура з Балахівського вуглерозрізу. Для того, щоб прискорити пуск в експлуатацію транспортно-відвальнового моста, цей колектив виявив бажання допомагати монтажникам в налагодженні електрообладнання. Змінні завдання бригада виконує на 140—150 процентів.

Є свої комсомольські маляки і на інших підприємствах Олександрії.

І. ОРЕЛ,
секретар Олександрійського міського комсомолу.

В ім'я чудового завтра

НИНІШНЄ покоління буде жити при комунізмі — урочисто проголосила партія. В ім'я цього хочеться працювати ще краще, щоб в комунізм вступити не стороннім спостерігачем, а творцем.

Мене, молодого комуніста, нова Програма КПРС радує реальністю накреслених планів.

Золоту мрію людства наближаємо і ми, прості трудівники села. Я працюю шофером у війнівській артілі імені Леніна Олександрійського району. В період збирання урожаю перевіз понад десять тисяч центнерів зерна з-під комбайна та на заготівельний пункт. Тепер, після опублікування

Програми КПРС, потрою свої зусилля.

М. СУНЬКО,
шофер.

Зобов'язання виконаю

За мною закріплено 80 бджолосімей. Від кожної з них я зобов'язався до дня відкриття ХХІІ з'їзду партії одержати по 40 килограмів меду. Своє зобов'язання вже наполовину виконаю.

Незабаром качатиму мед вгरेге. Так що слова свого дотримаю.

М. ОЛІЙНИК,
пасічник колгоспу «Родина» Знаменського району.

За починаю москвичів

Освоєно нову продукцію

ЗА ВИПУСК кращої у світі продукції — такий лозунг молодих москвичів, ініціаторів боротьби за найвищу якість. Його підхоплює і молодь промислових підприємств області, в тому числі і комсомольці Кіровоградського заводу «Динамо».

Нещодавно в цехах заводу розпочався серійний випуск нової продукції — малогабаритних гучномовців «Утро». У нового гучномовця якісніші акустичні дані, ніж у його попередників: м'який, приємний тембр, він добре відтворює і високі, і низькі частоти. З трансляційної сітки «Утро» забирає менше напруги, а тому при встановленні таких гучномовців сільські радіовузли зможуть обслуговувати більшу кількість радіоточок.

Першим в країні став випускати таку продукцію наш завод. Свідомість цього додає сил і вміння всім членам робітничого колективу підприємства. З особливим зав'язанням працює молодь. Перехідний Червоний прапор зараз утримує комсомольсько-молодіжна бригада Клавдії Петрової із складального цеху. Щоденно з конвеєра, який обслужує бригада, сходять 900 динаміків. Цьому колективу нещодавно присвоєно звання комуністичного.

М. ТКАЧОВ

Молодь столиці підтримує рішення форуму

Мітинг у Палаці спорту

МОСКВА, 3 серпня. (ТАРС). Юнаки і дівчата столиці з величезною увагою стежили за Всесвітнім форумом молоді. Молоді москвичі тепло приймали гостей в клубах і будинках культури, на підприємствах. Сьогодні відбулась нова зустріч, цього разу в Палаці спорту Центрального стадіону імені В. І. Леніна. На підходах до будинку Палацу — лозунги Вони вітають учасників Всесвітнього форуму молоді, проголосують здорові на честь молодого покоління світу.

Величезне панно присвячене дружбі юності п'яти континентів. Учасники форуму виходять з автобусів і зразу ж попадають в тісне дружнє коло москвичів. Їх зустрічають тисячі робітників, службовців, студентів. Їм міцно тиснуть руки.

Партер і трибуни Палацу спорту заповнили 12 тисяч юнонок. В залі — емблема форуму. На полотнищі написано слова: «Молоде покоління землі! Об'єднаємось у боротьбі за мир!».

У президії під оплески присутніх з'являються керівники делегацій, секретарі і члени бюро ЦК ВЛКСМ, представники громадських організацій. За столом президії займають місця товариші Л. І. Брежнєв, Ф. Р. Козлов, А. І. Мікоян, М. С. Хрущов. Учасники мітингу зустрічають керівників Комуністичної партії і Радянського уряду гарячою овацією.

Мітинг московської молоді відкриває перший секретар ММК ВЛКСМ Юрій Машин.

— Ми безмежно щасливі, — каже Юрій Машин, — що до нас у гості на мітинг прибули керівники Комуністичної партії і Радянського уряду на чолі з дорогим Микитиою Сергійовичем Хрущовим.

Москвичі були широкі раді бачити у себе наших зарубіжних друзів, широкі раді з того, що ця історична зустріч молодого покоління проходила у нас — в столиці імперіальної, першої в світі соціалістичної держави.

Юнаки і дівчата Москви глибоко задоволені підсумками роботи форуму і одностайно приєднуються до голосу учасників форуму, які прийняли послання до молоді світу.

Голова Комітету молодіжних організацій СРСР Петро Решетов розповідає про підсумки форуму, про його значення в справі зміцнення дружніх зв'язків між молодими людьми.

Він підкреслює, що учасники форуму на своїх зацікавленостях прийшли до взаєморозуміння по основних проблемах сучасності, визначили роль і місце молоді в боротьбі за мир, мирне співіснування, за прогрес.

— Наш форум, — продовжував представник палатської молоді, — розбив вицент твердження, нібито наше покоління — це «попаше» покоління. Ні. Нинішнє покоління — це покоління мужніх і активних борців, пристрасних патріотів своїх народів, які героїчно б'ються за честь, свободу і незалежність своїх країн.

З хвилюванням і ентузіазмом всі учасники Всесвітнього форуму молоді зустріли привітання великого друга молодого покоління Микити Сергійовича Хрущова. В словах його привітання прозвучала глибока віра в молоде покоління наших днів, велике довіря і повага до нього.

Від імені мільйонів юнаків і дівчат Радянського Союзу промовець поздоровляє учасників форуму, представників молоді всіх континентів з успішним завершенням форуму і бажає їм успіхів у благородній діяльності, спрямованій на користь миру і молодого покоління наших днів.

Слово надається бригадирові монтажників-будівельників тресту «Мосбуд» № 3, членові радянської делегації Геннадію Масленникову. В своїй промові він добре висловив те, про що думає кожний учасник чудової московської зустрічі.

— За професією я будів-

ельник, — сказав Геннадій Масленников, — і я б сказав, що всі делегати форуму — це будівельники. Адже з кожної розмови, з кожної розмови, з кожного нового знайомства будувались ті мости дружби, по яких впевненим кроком повинна йти молодь до взаєморозуміння. Хай же всі дружні інткни, які зв'язували делегатів форуму, переростуть в міцну дружбу всіх народів світу. І тоді ця дружба назавжди накладе «вето» на всі підступи тих, хто жадає війни. Дружба має забезпечити мирне, квітуче життя всім народам.

Він говорить далі, що проект Програми КПРС відкриває перед молоддю ще ширший горизонт для творчої праці на благо народу.

Від імені студентів і всіх учнів Москви з словами привіту до гостей звертається студентка Московського обласного педагогічного інституту імені Н. К. Крупської Валентина Белякова.

— Ми раді, — каже вона, — що Всесвітній форум — ця історична зустріч молоді — проходить у нас в Москві — столиці нашої Батьківщини. Ми раді з того, що форум справдив надії молоді, допоміг краще пізнати і зрозуміти думки й почуття один одного, заклали основу для об'єднання зусиль молоді всієї земної кулі в боротьбі за мир і шастя на землі.

Величезна перспектива прекрасного майбутнього розгорнута в опублікованому проекті Програми Комуністичної партії Радянського Союзу.

Валентина Белякова говорить, що молоді люди Радянської країни будують комунізм, їм жити при комунізмі.

Представники радянської молоді говорили про те, що ідеї форуму дістали палку підтримку юнаків і дівчат столиці і що побажання учасників цього форуму викладені в послання до молоді світу, зустрінуті з

Вони — з комсомольської колонії імені ХХІІ з'їзду КПРС. Така колонія нещодавно організована у Знам'янському паровозному депо. Вона об'єднала бригади 13 комсомольських паровозів.

Напередодні традиційного свята члени колонії зібрались, щоб затвердити свої нові зобов'язання. Всі одностайно прийняли рішення: до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС провести 1700 великопалювальних составів, зекономити 1000 тонн палива.

На знімку: перший ряд (зліва направо) машиніст-інструктор В. ПОГРІБНИЙ, помічник машиніста С. ШПАКОВ, кочегар В. ЛІПІК, відповідальний машиніст М. ЛОБАНОВ, машиніст Г. ХОМУТОВСЬКИЙ, помічник машиніста В. КАЛИНОВСЬКИЙ, кочегар В. ТЕБЯКІН, кочегар М. БАРКАР. Другий ряд (зліва направо) помічник машиніста В. ЖДАНОВ, кочегар В. МАРТИНЕНКО, машиніст М. СОКОЛЕНКО, помічник машиніста М. МИРОНЕНКО. Фотограф В. Ковпачка.

СВІТУ, МОЛОДИМ ПОПЕРЕДУ — ІНІЦІАТОРИ

ХОРОШУ ініціативу подав член бюро комсомольської організації будівельного управління № 1 Микола Осіян. Він виявив бажання працювати на будівництві Олександрівської школи-інтернату, щоб прискорити спорудження цього ударного об'єкту. Вся бригада мулярів, якою він керує, підтримає свого бригадира.

Тепер ця бригада найкраще від усіх трудиться на будові. Кожен молодий будівельник з бригади М. Осіяна перевиковує норми. Взірцем для всіх робітників стали комсомольці В. Вацагаєв, Б. Жуков, Г. Дехтяр, Ф. Петрунович. По півтори норми за зміну при бездоганній якості виконує і сам бригадир.

Молодіжна бригада будівельників з кожним днем наближає строк здачі школи-інтернату.

Н. ГУР'ЯНСЬКИЙ.

Вісті з ланів

БЕЗПЕРЕРВНИМ конвеєром ідуть машини, швертять наповнені золотистою пшеницею. Щодня шофери колгоспу імені Куйбішева Новомиргородського району Федір Бернелек, Феодосій Чуб, Микола Шерпар, Антон Босько, Віктор Коних доставляють від комбайнів на колгоспний тік близько 500 центнерів зерна.

Вдень і вночі трудяться на перевезенні зерна на приймальний пункт шофери Новомиргородського автопарку. В числі відмінників-швидкісників ідуть водії Іван Тулиця, Никифор Рябошапка, Ольга Зав'ялова, Леонід Ворона та інші.

Ю. ГАДЖІЄВ.

У числі кращих механізаторів артілі імені Сталіна Голованівського району ідуть комбайнер Анатолій Босий та його помічник Данило Ковбасюк. За день вони намолочують по 270—300 центнерів зерна.

А. КОВБАСЮК.

Премії — переможцям

КРОЛІВНИЦТВО — один з важливих резервів виробництва м'яса. Йому всюди надається велика увага. Саме тому в минулому році було оголошено республіканське змагання по розвитку кролівництва. ЦК ЛКСМУ, правління Укоопспілки, Міністерство сільськогосподарства УРСР і Міністерство освіти в цьому році розглянули матеріали змагання. Переможцями по Кіровоградській області визнано три комсомольських організації: Павлівської середньої школи Онуфріївського району, Ганнівської середньої школи Рівнянського району та Губівської середньої школи Компаніївського району. Кожній організації вручено премію по 50 карбованців.

В особистому змаганні перемогу здобули 14 кролеводів-любителів. Серед них Олександр Горб з Олександрівського району, учень 8 класу Витязівської середньої школи Бобринецького району Олександр Рак та інші.

Змагання за дальше піднесення продуктивності кролівництва триває. Комсомольські організації, вся молодь області повинні взяти в ньому якнайактивнішу участь, очолити його.

М. ДАРМАН,

старший товарознавець управління заготівель облспоживспілки.

ЄДИНИЙ РАДЯНСЬКИЙ ЗМІСТ

Сьогоднішній день

Не втиснеш в газету.

Що ті чотири полоси,

Коли звитьжбно

Руша по планеті

Симфонія душого

голосу?

Цей голос в роботі

Спелели мільйони

Наснагою,

Словом,

Ділом.

В нові походи

Ідуть загони,

Вершини долають

сміло.

А літо гаряче

Невтомно веде

Мудро почату пісню...

Газетні кіоски

В полоні людей,

Газетним кіоском тісно.

Бо тисячу тисяч

Сонць із Кремля

Вмиль обняли планету,

Новинами повнилась

Рідна земля —

Важко купити газету.

І кожному в серце

Лягає зерном

Власної волі зміст:

Сила Програми,

Розум Програми

Встали на повен

зріст.

Навіть камінь

В цю мить відчува

Прийдешнього днину

зриму,

Бо совість

мільйонів —

Програма нова.

До сонця народ

вестиме.

Бо в ній —

Не звичайні слова

словників! —

Партії воля залізка,

Сила епохи,

Комуни засніз,

Гордість моєї

Вітчизни!

Наші розмахи

Вітають з Корей,

Китаю,

Бірми,

Джакарти...

Встає семиріччя

Ясною зорею,

В плани одягає карти.

Наша епоха

Знає багато

Звершених подвигів

нами,

Ми народились,

Щоб вік дерзати,

Йти до мети

з прапорами.

Скільки воєнів

Над копрами сьє,

Край полонивши

величчям?!

Впертість річок

Комсомол зупиняє,

Шліфує землі обличчя.

У кожному кроці

Я бачу сьогодні

Вітчизни квітучої ріст,

Бо Партії думи

І думи народні —

Єдиний радянський

зміст!

Валерій ЮР'ЄВ.

м. Кіровоград.

У РЕЙСИ — КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ЕКІПАЖ

КОЛИ ФД 20-769, дмухаючи, мов стомлений далекою дорогою кін, повертається з чергового рейсу і в будку його піднімається змінна бригада, члени екіпажу звертають погляд на металеву стінку. На ній — зроблені кривдою позначки. Найчастіше знайомство з цими записами стає причиною бадьорого радісного настрою:

— Значить, ще один великопалювальний на нашому рахунку?!

Так цю зміну веде рахунок проведеним великопалювальним поїздам колектив комсомольського паровоза, відповідальним машиністом на якому Микола Лобанов. З початку року їх проведено вже до 249, зекономлено 155 тонн палива.

З чим би не йшов состав — з лісом чи зерном, січаклами чи металоломом, його неодмінно десь чекають. І тому перед кожним рейсом машиніст комсомольського локомотива дзвонить диспетчеру:

— Добавте вантажу. Тонн 300—400.

Десятки вагонів, цистерн, платформ біжать за швидким паровозом. І машиніст невідвратно стежить за роботою механізмів, помічник — за котлом. У кочегара теж свої турботи. Комсомольці-кочегари з ФД 20-769 Борис Тебякін, Юрій Бразукевич та Анатолій Цурський вже проникли в усі «професійні таємниці». Вони добре зможуть вугілля, щоб воно коксувалось, щоб не було «виносу» палива. А з цього й складаються сотні тонн зекономленого вугілля.

Майже на кожній зупинці хтось із юнаків виходить і уважно перевіряє вузли паровоза — чи все справне, чи є гарантія від непередбачених зупинок та інших до-

рожних пригод. Через те цей колектив обходиться без міжпоїзних ремонтів.

Серед усіх паровозів комсомольської колонії цей локомотив відзначається особливою чистотою.

Витирають паровоз разом — і кочегари, і машиністи. Лобанов з обуренням говорить, що на інших паровозах є ще машиністи, які тримають себе «аристократами», чекаючи, поки кочегар витре увесь паровоз.

Колективу присвоєне недавно звання комуністичного. Воно завойоване не тільки високими трудовими показниками. Тут завжди живуть дружба і злагода, високо ціниться трудова честь колективу. І принизити її не дозволяється нікому.

Якось з цього привезу колектив мав серйозну розмову з Славою Цурським. Склавши екзамен на помічника машиніста і, знаючи, що його повинні незабаром перевести на інший паровоз, він став недбало ставитись до роботи.

— З такою поведінкою ми тебе не можемо відпускати в інший колектив. Якщо від нас вийшов, то й працювати повинен так, як ми. Незалежно, на якому паровозі, — гнівно говорив Микола Лобанов.

Розмову цю, що виникла на стихійно організованих зборах, назавжди запам'ятав С. Цурський. Вона допомогла йому знову стати таким же стараним хлопцем.

З чиеїсь легкої руки за паровозом утвердилася назва «фестивальний». Причиною послужила весела вдача хлопців, а також те, що тут шість із дев'яти членів

колективу — учасники ансамблю пісні і танцю залізничників. А кочегар Юрій Бразукевич — навіть соліст у хорі.

Та крім цього загального захоплення, у кожного є свої плани, мрії. Юрій Бразукевич закінчує десятирічку у школі робітничої молоді і мріє про вуз. Інститут інженерів залізничного транспорту — мрія і Миколи Лобанова, а поки що він навчається без відриву від виробництва на курсах перекваліфікації. А вже в наступному році Знам'янський залізничний вузол перейде на електровозну тягу.

Валентин Калиновський, член комітету комсомолу, віддає свій вільний час організації спортивної роботи серед молоді. Багато захоплено у Ігоря Смуглія — ансамбль, піонерський загін у підшефній школі, стрільковий спорт.

Більшість у колективі вже закінчила курси й пройшла підготовку для роботи на електровозах. Найближчим часом мають намір зробити це і інші.

Останнім часом колектив «фестивального» був помітно заклопотаний, а Микола Лобанов все займався якимись підрахунками.

І ось напередодні Дня залізничника, вони заявили про свої нові зобов'язання на честь ХХІІ з'їзду партії: річний план перевезення вантажів виконати до дня відкриття з'їзду, а під час роботи його працювати лише на зекономленому паливі.

Вперто борються за здійснення свого слова паровозні бригади. Довгі важкі состави тягнуться за паровозом, на якому красується значок Ленінського комсомолу.

Т. БОДНАР.

У вищих і середніх спеціальних учбових закладах розпочалися вступні екзамени. Підприємства, колгоспи, радгоспи та установи посиляють на навчання своїх кращих виробничиків.

Хороші рекомендації одержали механізатор Віктор Степанов з колгоспу імені Фрунзе Устинівського району і слюсар Добровеличківського відділення «Сільгосптехніка» Микола Акимов. Перший з них вчитиметься за рахунок колгоспу у Кіровоградському технікумі механізації сільськогосподарства. Миколі виплачуватиме стипендію РТС. У юнаків з племінна чималий трудовий стаж.

На знімку: (передній план) Віктор СТЕПАНОВ та Микола АКІМОВ пишуть твір з української літератури.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

6 серпня 1961 р., 3 стор.

У ГІБНИНУ десятиріч сягає історія виникнення і становлення українського народного театру та драматургії. В плеяді славнозвісних акторів та драматургів чільне місце займають і наші земляки, зокрема М. Л. Кропивницький — видатний український драматург, актор і режисер, один із засновників професійного театру на Україні. Початок його творчого шляху, як і І. Карпенка-Карого, почався в м. Бобринці.

Бобринчани свято шанують пам'ять своїх видатних земляків. Майже два роки тому в місті урочисто було відкрито кімнату-музей корифеїв українського театру — драматургів, акторів, режисерів: М. Л. Кропивницького і славнозвісних братів Тобілевичів. З допомогою працівників Кіровоградського обласного краєзнавчого музею та музею театрального мистецтва УРСР тут зібрано немало експонатів, що висвітлюють життя і творчу діяльність зачинателів першого українського реалістичного театру.

Багато фотокопій і документів розповідають про життя М. Л. Кропивницького у м. Бобринці. Тут він вчився в повітовому училищі. На одній з фотографій — приміщення колишнього Бобринецької ратниці, де в 70-х роках минулого століття працювали М. Л. Кропивницький та І. Карпенко-Карий.

В кімнаті-музеї є розділи: «Корифей українського театру і Бобринець», «Сценічні образи корифеїв», «Традиції корифеїв» та інші. Крок за кроком експозиція знайомить відвідувачів з історією виникнення у м. Бобринці на початку 60-х років драматичного гуртка, до складу якого одними з перших увійшли М. Л. Кропивницький, І. Карпенко-Карий. На одній з фотографій показано будинок колишнього трактиру медового, зі сцени якого бере свій початок український реалістичний театр.

До складу драматичного гуртка входила переважно молодь, яка на зібранні поміж собою кошти придбала костюми, декорації та інші речі театрального реквізиту. На протязі двох років гуртківці здійснили постановку багатьох українських п'єс, серед яких «Наталка Полтавка», «Сватання на Гончарівці», «Москаль-чирвіник», «Шельменко-денщик» та інші, а також першу драму М. Кропивницького «Семен Мельниченко». Були поставлені п'єси і з російського репертуру: «Ревизор» М. В. Гоголя, «Светит, да не греєт», «Бедність — не порок», «Доходное место» О. Островського.

Перед відвідувачами кімнати-музею кожний експонат розкриває все нові і нові сторінки творчого шляху засновника українського професійного театру М. Л. Кропивницького. Саме у Бобринці Марко Лукич написав один з своїх перших творів, який зайняв видатне місце в доживотневому репертуарі і в репертуарі радянського часу, — «Дай серцю волю, заведе в неволю», водевіль «Помирися», почав працювати над п'єсами «Доки сонце зійде, роса очі виїсть» та «Глитай, або ж павук».

Багато матеріалів свідчать про великий вплив на формування демократичного світогляду і театрально-естетичних поглядів М. Л. Кропивницького та І. Карпенка-Карого творчості революціонерів-демократів — Шевченка, Бєлінського, Добролюбова та основоположника реалістичної школи акторської гри Щепкіна. Послідовно розвиваючи реалістичні традиції своїх попередників —

Котляревського, Шевченка, Квітки-Осно-в'яненка, М. Л. Кропивницький розширив творчі обрії української драматургії, створив яскраві незабутні образи. Вибірчий («Наталка Полтавка»), Назар («Назар Стодоля»), Кукса («Пошилися у дурні»), Стець («Сватання на Гончарівці») — далеко і далеко не повний перелік сценічних образів, створених Марком Лукичем на сценах дореволюційних театрів.

Лише з 1876 по 1881 рік М. Кропивницький зіграв до 500 ролей. Багатюща і його драматургічна спадщина, яка становить цінне культурне надбання нашого народу. По кількості написаних п'єс, різноманітності тем і жанрів, по силі майстерності зображуваних сцен М. Кропивницькому належить провідне місце в історії української доживотневої драматургії. В музейній кімнаті експонуються унікальні фотографії корифеїв української сцени, пам'ятних місць, пов'язаних з їх життям і творчістю, перші видання їх драматургічних творів.

Окремий розділ присвячений Народному артистові СРСР І. О. Мар'янку — нашому землякові, який народився в с. Мар'янівці колишнього Вишківського району і був у тісних творчих взаєминах з М. Л. Кропивницьким. Цей видолий митець за час своєї багаторічної роботи на сцені створив понад триста образів в п'єсах російських і українських драматургів. Кімнати-музею І. О. Мар'янка подарував написану ним і видану в 1953 році книгу «Минувле українського театру». Немало цінних документів і фотографій передали в музей дочка М. Л. Кропивницького Ольга Марківна Кропивницька-Рябова, його племінник Заслужений артист УРСР М. І. Сечеванов та внук І. К. Тобілевича (Карпенка-Карого) — А. Ю. Тобілевич.

Створення у м. Бобринці кімнати-музею земляків корифеїв українського театру — живе свідчення глибокої шани радянських людей до пам'яті видатних артистів і драматургів, які весь свій талант, свої гарячі серця гуманістів-патріотів віддали великій справі служіння народу.

В БЕСІДІ З НАШИМ КОРЕСПОНДЕНТОМ

Франківці В КІРОВОГРАДІ

НА Кіровоградщині гастролує Київський академічний театр імені Франка. Наш кореспондент звернувся до секретаря партійної організації театру Заслуженого артиста УРСР ОЛЕКСІЯ ВОЛОДИМИРО В И ЧА ОМЕЛЬЧУКА і попросив його розповісти про творчі плани колективу. Ось що він розповів:

— Цю подорож наш колектив присвятив наступному XXII з'їзду партії. Ми вирушили під час гастролейної поїздки по містах, районних центрах і селах України дати не менше ста вистав. Наша мета полягає в тому, щоб показати ми-

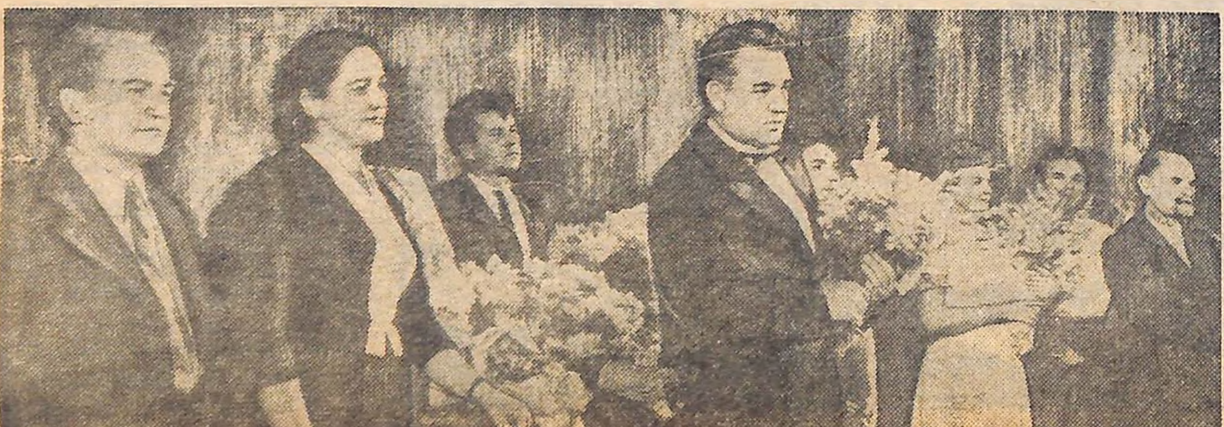
стецтво столичного театру широким масам трудящих, активніше пропагувати серед населення театральну культуру. Колектив гастролує в своєму основному складі. У виставах беруть участь Народні артисти СРСР П. М. Ужвій, В. М. Добролюбовський, Є. П. Пономаренко, Д. О. Мілютенко, Народні артисти УРСР П. М. Натко, Ю. Г. Бабенко, К. О. Осмяловська, Заслужені артисти УРСР К. П. Литвиненко, В. П. Дашенко, Ю. С. Ткаченко, М. О. Задніпровський, О. М. Давиденко, Г. Г. Яблонська, О. Я. Кусенко, М. Л. Панасєв, А. Є. Гашинський.

Ми привезли п'ять вистав, в тому числі п'єсу О. Корнійчука «Байкір», яка ставилася нашим колективом більш як 350 разів і завжди користувалася незмінним успіхом у глядачів. В районних центрах і селах області будемо ставити також п'єси А. Салінського «Барабанщина», грецького драматурга Алексіса Парніса «Острів Афродіти» та інші.

До приїзду в Кіровоград наш колектив виступав у Знам'янці, Олександрії, Новій Празі. Ми провели цілий ряд творчих зустрічей з колегосипниками, будівниками Кременчуцької ГЕС. Характерно, що коли ми раніше приїжджали на будову, нам доводилося тоді виступати на дні котловану, а глядачі займали місця на відкосах. Тепер же на тому місці, яке правило нам колись за імпровізовану сцену, плещуть хвилі Кременчуцького моря.

Під час гастролейних поїздок ми довідалися про опублікування проекту Програми Комуністичної партії Радянського Союзу. Цей документ надіхав нас, працівників культурного фронту, на нові творчі пошуки. Ми постійно пам'ятаємо про те, що естетичне, культурне виховання радянських людей і великій мірі залежить від працівників складів культури, в тому числі і від нас, артистів.

На знімку: група артистів Київського академічного театру імені Івана Франка.

На сцені—кубинці

У ЗВІТНОМУ концерті бобринчан, який відбувся минулого четверга в м. Кіровограді на літньому майданчику парку ім. В. І. Леніна, взяли участь учасники художньої самодіяльності районного Будинку культури.

Великий інтерес у глядачів викликав виступ представників вільної Куби, які навчаються в Бобринецькому училищі механізації сільськогосподарства. Зведений хор кубинської молоді проспівав національний Гімн республіки. В супроводі національних інструментів майстерно прозвучала «Піс-

ня про Фіделя Кастро». Від душі аплодували глядачі кубинським постові-початківцю Гілермо Ореско. Особливо запам'яталися присутнім хвилюючі рядки вірша:

Куба, моя нескорена Куба,
Рідна Гавана, піщинка моєї планети.
Чую твій голос, далека моя І любя —
Патрія о муерте!

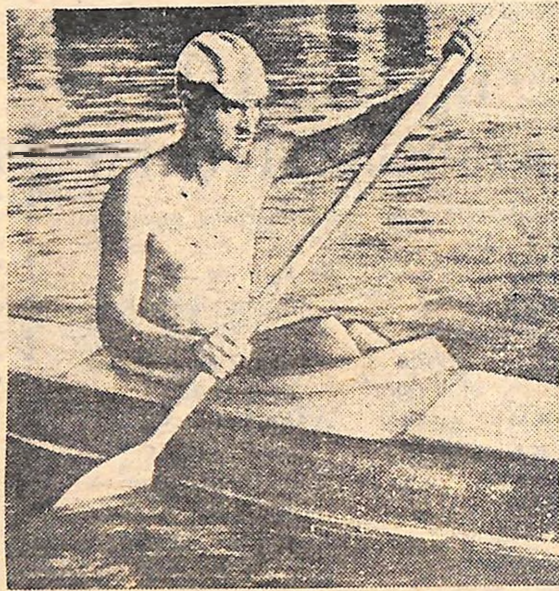
Кіровоградці тепло сприйняли кубинські народні пісні, ліричну пісню про коханця у виконанні Індельберто Медероса та інші номери програми.

Оркестр виступає на заводі

СИМФОНІЧНИЙ оркестр Запорізької державної філармонії, який перебував на гастролях в Кіровограді, дав безплатний концерт для робітників заводу «Динамік». В програмі були вальси Штрауса, фрагменти з творів Чайковського, Глазунова та інших російських і зарубіжних композиторів. Свій кон-

церт гості розпочали Святковою увертюрою Майбороди. Цю увертюру, як заявив ведучий, учасники концерту присвятили зустрічі з робітниками підприємства.

А. ЗАБОЛОТНЯ,
слюсар-складальник третього цеху заводу «Динамік».

ВІДПОВІДЬ

на шахову задачу-гололомку, вміщену в «Молодом комуністі» за 30 липня 1961 року.

1. a7; 2. b1; 3. c3; 4. d8;
5. e6; 6. f4; 7. g2; 8. h5.

Першими відповіді надіслали І. Гончарук, І. Подиряко з Бобринці, Ю. Галушко з Олександрії та інші любителі шахів.

ТРИ дні на водій станції «Спартак» змагалися веслярі Кіровограда. Хорші результати домоглися на байдарках-двійках слюсар заводу «Червона зірка» Володимир Конфедерат та учень ремісничого училища Віктор Литвинюк. На п'ятисотметровій дистанції вони не мали собі рівних. Робітниця взуттєвої фабрики Валентина Непомняша на цій же дистанції виконала норматив першого спортивного розряду.

Непоганих результатів також домоглися Дмитро Барський, Валентина Матвієнко, Григорій Блажівський та інші спортсмени.

На знімку: переможець в змаглі на байдарках-одиночках (дистанція — тисяча метрів) червонозорівець Іван ОСТРОВИЙ.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

В Е Ч І Р ЮНИХ ЧИТАЧІВ

НАША бібліотека розташована на околиці міста, і, можливо, саме тому, читачів тут порівняно небагато. Щоб більше популяризувати книгу серед населення, ми активізували масову роботу. В кількох ближніх піонерських таборах створили бібліотеки-пересувки, де налічується зараз до 200 читачів. Широко практикуємо також проведення вечорів.

Так, в піонерському таборі обкому профспілки працівників державної торгівлі і споживчої кооперації працівники бібліотеки разом з старшою піонервожаткою А. Кошелевою провели вечір, присвячений 120-річчю з дня смерті М. Ю. Лермонтова.

Вечорів передувала тривала і кмітлива підготовка. Діти розучували вірші, читали прозові твори класика російської літератури. Тому вечір пройшов дуже цікаво. Розповіді про життєвий і творчий шлях поета супроводжувалися показом кольорових ілюстрацій. Деякі піонери прочитали напам'ять вірші: «Смерть поета», «Парус» та інші. Активну участь взяли діти у літературній вікторині, на якій 20 запитань були дані правильні відповіді.

На закінчення вечора силами четвертого загону було дано концерт.

С. КРУЧИНІНА,
завідуюча міською бібліотекою імені 40-річчя ВЛКСМ, м. Кіровоград.

ПІОНЕР врятував дівчинку

ЦЕ трапилося в с. Грузькому Кіровоградського району. Наша десятирічна Люба, яка гостувала у бабусі, пішла разом з дітьми до греблі. Купаючись, вона необережно зайшла далеко від берега і... потрапила у вир. Діти на березі закричали, та ніхто не наслідився дізнати про це.

Саме в цю мить по мосту проходив піонер Новонапівської школи семикласник Ваня Миколаєв. Не гаючи ні хвилини, він кинувся рятувати дівчинку і підхопив її вже під водою. На березі він подав їй першу допомогу.

Я як мати дуже вдячна хороброму хлопчикові за врятування дочки. Він зробив вчинок, гідний піонера.

З. ОНУФРІЄВА,
м. Кіровоград.

Т. в. о. редактора
В. КРАМАРЕНКО.

В кінотеатрах МІСТА

КІНОТЕАТР «СІВАШЕЦЬ». Для дітей — «Козаки». Початок о 9 год. 11 год. ранку та 1 год. дня. «Голова — центр напяду». Початок о 3 год., 4 год. 45 хв., 6 год. 30 хв., 8 год. 15 хв., 10 год. вечора. Перед останнім сеансом додаткові фільми: «На землі батьків», «Там, де біжить олень». На літньому майданчику — о 9 год. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікальні фільми: «Наталія Ужвій», «Індійська поема», «Іноземна хроніка» № 12. Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 8 год. 30 хв. вечора. Художній фільм «Сильніше урагану». Початок о 9 год., 10 год. 50 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «МІР». Для дітей — «Педагогічна поема». Початок о 10 год. ранку. «Шукачі міста». Початок о 12, 1 год. 50 хв., 3 год. 40 хв. дня, 5 год. 30 хв., 7 год. 20 хв., 9 год. 25 хв. вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Для дітей — «Морська чайка». Початок о 9 год. 10 год. 30 хв. ранку. «П'ятий відділ». Початок о 12, 2, 4, 6, 8, 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 9 год., крім того, демонструються додаткові фільми «Ми бачили Леніна», «До життя великого».

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 66-12, відповідального секретаря — 60-14, відділів — 60-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова
Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00687.

Зам. № 5379. Т. 27.000.